

בראשית רבה לח, יג

ג. **וימת הרן על פני תרח אביו**, רבי חייא בר בריה דרב אדא דיפו תרח עובד צלמים היה, חד זמן נפיק לאתר, הושיב לאברהם מוכר תחתיו, הוה אתי בר אינש בעי דיזבן חד והוה א"ל בר כמה שנין את, והוה א"ל בר חמשין או שיתין, והוה א"ל ווי ליה להווא גברא דהוה בר שיתין, ובעי למסגד לבר יומי, והוה מתבייש והולך לו, חד זמן אתא איתתא טעינה בידה חדא פינך דסולת, אמרה ליה הא לך קרב קודמיהון, קם נסיב בוקלסא בידיה, ותבריהון לכולהון פסיליא, ויהב בוקלסא בידיה דרבה דהוה ביניהון, כיון דאתא אבוה א"ל מאן עביד להון כדון, א"ל מה נכפר מינך אתת חדא איתתא טעינה לה חדא פינך דסולת, ואמרת לי הא לך קריב קודמיהון, קריבת לקדמיהון הוה דין אמר אנא איכול קדמאי, ודין אמר אנא איכול קדמאי, קם הדין רבה דהוה ביניהון נסב

ותברינון, א"ל מה אתה מפלה בי, וידעין אנון, א"ל ולא ישמעו אזניך מה שפיך ומסריה לנמרוד, א"ל נסגוד לנורא, א"ל אברהם ונסגוד למיא דמטפין בוקלסא נסגוד למיא, א"ל אם כן נסגוד לעננא דטעין מיא, א"ל נסגוד לעננא אומר, נסביה לרוחא דמבדר עננא, א"ל נסגוד לרוחא א"ל ונסגוד לבר אינשא נורא, א"ל נמרוד את משתעי אני איני משתחוה אלא לאור, הרי אני משליכך א"ל אם כן נסגוד משתחוה לו ויצילך הימנו, הוה תמן הרן קאים פלוג, אמר דסביל רוחא, א"ל מילין אנא אמר מן דאברהם אנא ואם נצח נמרוד אנא אמר בתוכו, ויבא אלוה שאתה מה נפשך אם נצח אברהם

דנמרוד אנא, כיון שירד אברהם לכבשן האש וניצול, אמרין ליה דמאן את, אמר להון מן אברהם אנא, נטלוהו והשליכוהו לאור ונחמרו בני מעיו, ויצא ומת על פני תרח אביו, הה"ד (שם/בראשית/יא) וימת הרן על פני תרח וגו'

“And Haran died in the presence of his father Terah”

Rabbi Hiyya said: Terah was a manufacturer of idols. He once went away somewhere and left Abraham to sell them in his place. A man came in and wished to buy one. ‘How old are you?’ Abraham asked the man. ‘Fifty years old’, was the reply. ‘Woe to such a man!’ he exclaimed, ‘ you are fifty years old and would worship a day old object.’ On another occasion a woman came in with a plateful of flour and requested him, ‘Take this and offer it to them.’ So he took a stick and broke them, and put the stick in the hand of the largest.’ When his father returned he demanded, ‘What have you done to them?’ ‘I cannot conceal it from you,’ he rejoined. ‘A woman came with a plateful of fine meal and requested me to offer it to them. ‘I cannot conceal it from you, he rejoined; One claimed, ‘I must eat first,’ while another claimed, ‘I must eat first.’ Thereupon, the largest arose, took the stick and broke them.’ Why do you make sport of me’ he cried out; ‘have they then any knowledge?’ Should not your ears hear what your mouth has said,’ he retorted. Thereupon he seized him and delivered him to Nimrod. ‘Let us worship fire, said Nimrod. ‘Let us rather worship water which quenches fire’,

Abraham replied. 'Let us worship water.' 'Let us rather worship the clouds which bear the water.' 'Let us then worship the clouds.' 'Let us worship the wind which disperses the clouds.' 'Let us worship the wind.' 'Let us worship human beings which can stand up to the wind.' 'You are just bandying words,' he exclaimed, 'we will worship nothing but the fire.' Behold, I will cast you into it, and let your God whom you adore come and save you from it.' Now Haran was standing three undecided. If Abraham is victorious, [thought he], I will say that I am of Abraham's belief, while if Nimrod is victorious, I will say that I am on Nimrod's side.' When Abraham descended into the fiery furnace and was saved, Nimrod asked him, 'Of whose belief are you?' Of Abraham's, he replied. Thereupon he seized him and cast him into the fire; his inwards were scorched and he died in the presence of his father. Hence it is written, 'And Haran died in the presence of (al pene) of his father Terah.'